

Van de redactie

Het *Tijdschrift Geestelijke Verzorging* van juni 2011 feliciteert de VGVZ met het veertigjarig jubileum. Op 22 juni is er feest in de Domkerk in Utrecht. De dag zal ongetwijfeld een terugblik bieden op de ontwikkeling van het beroep en vooruitkijken naar de toekomst ervan in de wereld van de zorg, die steeds weer nieuwe wegen gaat. Ook al is TGV niet langer meer het verenigingsblad van de VGVZ, het tijdschrift heeft met de beroepsvereniging als haar uitgever een bijzondere en goede band en dit nummer deelt dan ook enigszins in de feestvreugde.

Bij een feest hoort een ceremoniemeester. Hans Schilderman heet ons welkom, overziet de gasten en ziet hoe ze ondanks de voorschriften nogal divers gekleed gaan. Hij kan het dan ook niet laten om een ernstig woord te spreken. Geestelijke verzorging is een mooi en aantrekkelijk vak, maar houdt het zich wel staande binnen zorginstellingen die marktconform vraaggericht werken en aan professionaliteit hoge eisen stellen? Trekken geestelijk verzorgers zich niet te makkelijk terug in een vrijplaats die hen isoleert van andere spelers op het veld? Is humaniteit en humanisering van de zorg wel een te legitimeren professionele identiteit?

Eén gast op het feest, Martien Pijnenburg, formuleert op die laatste vraag een antwoord. Het gaat in zorg niet alleen om resultaatgericht streven naar genezing, verlichting en voorkoming van lijden. Ook het zoeken naar de betekenis en zin van lijden horen bij goede zorg. Humanisering zit in de balans tussen beide aspecten en geestelijk verzorgers kunnen daaraan een belangrijke bijdrage leveren. Dan moeten ze zich wel engageren met het collectief van zorgverleners en managers die zo'n zorg willen realiseren.

Tijdens het eten zijn er tafelgesprekken. Willemien Witte heeft in Eindhoven een stap buiten de muren van de kliniek gezet met haar gespreksgroep voor mensen met een psychiatrische achtergrond. Antoine de Haan zet zich sinds kort in voor ziekenhuismedewerkers van het St. Antoniusziekenhuis en vraagt zich af of geestelijk verzorgers niet veel meer kunnen betekenen voor werkers in de zorg. Tenslotte mengen de geestelijk verzorgers van Bronovo-Nebo zich ook nog in het gesprek. Zij organiseerden in Den Haag een bijeenkomst over de ziel van zorg en kregen zelf ook veel nieuwe inspiratie.

Bij toetje en koffie wil Roel Vredenburg nog kwijt hoe *mindfulness* zijn leven als geestelijk verzorger in de GGz heeft veranderd. En als iedereen dan heel tevreden is en bij de sigaar wat achterover leunt, komen drie docenten van de Universiteit van Tilburg ons nog even wakker schudden. Het bezorgde rapport van de katholieke bisschoppen over geestelijke verzorging ligt veel collega's als een steen op de maag. Een document dat duidelijk maakt hoe veel onjuiste beeldvorming er rondom geestelijke verzorging bestaat. Negeren? De theologen uit Tilburg pleiten voor minder krimp in het gesprek over ambt en voor een manier van denken waarin – anders dan bij de bisschoppen en veel geestelijk verzorgers – ambt en professionaliteit niet naast of tegenover elkaar staan, maar elkaar versterken en uitleggen. Ook Ruard Ganzevoort pleit voor een nieuw verstaan van het ambt met het oog op de toekomst. Een interview met het kersverse Eerste Kamerlid opent dit feestelijke nummer in de oude lay-out. De redactie van TGV verheugt zich ondertussen op haar eigen feestje. Een nieuwe lay-out. U zult er nog even op moeten wachten (december 2011), maar dat is het dan ook waard.

Namens de redactie van TGV,
Ben de Boer, hoofdredacteur
ben.de.boer@arkin.nl